

זֶה הַשְּׁעָר לְה' צְדִיקִים יָבוֹאוּ בוֹ

סֵפֶר

לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן

הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא, מִי כְמוֹהוּ מוֹרֶה, הַיּוֹצֵא בְקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה, מִפִּי קֹדֶשׁ קְדָשִׁים, נְבוֹן לַחַשׁ וְחָכֵם חֲרָשִׁים. הֵלֵא הוּא כְבוֹד אֲדוֹנָנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ, הֶרֶב הָאֱמֶת, הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ הָאֱמֶתִי, נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, אוֹר יִשְׂרָאֵל וְקְדוּשׁוֹ, הַמְּפָרֵסם בְּכָל קִצְרֵי אֶרֶץ וְיָם רְחוֹקִים. שְׁמוֹ קֹדֶשׁ. מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ, הֶרֶב רַבִּי נַחֲמָן זָכַר צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָהּ, מְקַהֵלֶת בְּרִסְלָב, בְּהֶרֶב הַיְהוּדִים וְחֹסֵיד, מוֹרְנוּ הֶרֶב שְׂמֵחָה זָכַר צְדִיק לְבָרְכָהּ, בֶּן לְאוֹתוֹ צְדִיק, הֶרֶב הַקְּדוֹשׁ הַמְּפָרֵסם, מוֹרְנוּ הֶרֶב נַחֲמָן הָאֲרִידֵעֲנִיקִיר זָכַר צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָהּ. וּמֵצַד אִמּוֹ הַצְּדִיקֶת הַמְּפָרֵסֶמֶת בְּשֵׁם טוֹב, מֵרַת פִּיגָא זצ"ל. הוּא נִין וְנִכְד לְהֶרֶב הַקְּדוֹשׁ, רַבֵּן שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל, קְדוֹשׁ שְׁמוֹ, מוֹרְנוּ הֶרֶב יִשְׂרָאֵל בְּעַל-שֵׁם-טוֹב זָכַר צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָהּ. יִשְׂמַח אָבִידָּ וְאִמָּדָּ וְתִגַּל יוֹלְדֵתָדָּ. עֲטֶרֶת זְקָנִים בְּנֵי בָנִים. בְּזִכּוֹתֵם יֵאִיר עֲלֵינוּ חֲסֵדֵי דָוִד הַנְּאֻמָּנִים. וְנִזְכֶּה לְחַזוֹת בְּנֵעַם ה' פְּנִים אֶל פְּנִים. חֵישׁ קַל מְהֵרָה נָשׁוּב לְצִיּוֹן בְּרַנְנִים. בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

עִם פִּירוּשׁ

שְׁפָתַי תִּפְתָּח

אִידיש

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארא פארק

**4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924**

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563**

היכל הקודש

מאנסי

**32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551**

היכל הקודש

בני ברק

**רחוב ירושלים 2
052.760.5715**

היכל הקודש

וויליאמסבורג

**27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652**

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299**

היכל הקודש

בלומינגטאון

**24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804**

היכל הקודש

ירושלים

**רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150**

צו הערן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

נדפס ע"י

קרן הדפסה היכל הקודש

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

עריכה, הגהה והוצאה לאור ע"י

מכון עצתו אמונה

maebreslev@gmail.com

בְּיַד עוֹלָם יִהְיֶה צְדִיק

לְכָבוֹד נִשְׁמַת מְאוּר עֵינֵינוּ חַיִּית נִפְשָׁנוּ,

אֲשֶׁר נִשָּׂא אוֹתָנוּ עַל לְבוֹ כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאֱמוּנָה אֶת הַיּוֹנֵק, לְהַחְיֹתָנוּ בְּהַיּוֹם הַזֶּה, לְהַטְעִימָנוּ מִצּוּף עֲרֵבוֹת נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זֵיו הָאֶרֶץ שְׂכִינַת עֵצוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְהַחֲדִיר בְּרַבּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ - אֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְקָרַב אֵלָּפֵי נִשְׁמוֹת אֵל הַחַוּ וְהִפִּי אֲשֶׁר בְּנַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה שׁוֹרָה, הוּא נִיהוּ הָרַב הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק, אִישׁ הָאֲשֻׁכּוֹלוֹת - שֶׁהִכֵּל בּוֹ, הַחֲסִיד הָאֲמִתִּי עוֹבֵד ה' בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, מְסַר נַפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ בְּכָל יוֹם יוֹם מִיּוֹם עֲמָדוֹ עַל דַּעְתּוֹ, וְסָבַל יְסוּרִים קָשִׁים וּמְרִים כֹּל יְמֵי חַיָּו, רַבִּים הַשִּׁיב מֵעוֹן וְקָרַבְסָם אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, הַעֲמִיד תִּלְמִידִים רַבִּים, יִרְאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, בַּעַל הַמַּחְבֵּר סִפְרֵי שׁו"ת 'אֲשֶׁר בְּנַחַל', וְסִפְר 'שְׁפַת הַנַּחַל' פְּרוּשׁ עַל הַסֵּפֶר הַקְּדוּשׁ לְקוּטֵי מוֹהֵר"ן. וְקַבֵּץ וְלִקְטַט סִפְרֵים רַבִּים וְנִכְבְּדִים מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ הַקְּדוּשׁ מוֹהֵר"ן מְבַרְסֵלְב, וְתִלְמִידוֹ הַקְּדוּשׁ מוֹהֵר"נ"ת - זְכוּתָם יָגוּ עֲלֵינוּ. וְהַפִּיעַם בְּכָל קִצְוֵי תִבְל, וּבִפְרִטִיּוֹת הַקּוֹנְטְרָסִים הַמְּפָרְסָמִים שֶׁהִחְיִי אֵלָפִים וְרַבּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְחִזְקוּ אוֹתָם לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה.

עֲטַרְת רֵאשִׁינוּ, נִגַּד תִּפְאָרְתָנוּ, הַמְּלֵאךָ הַנּוֹצֵב עַל רֵאשׁ הָרֶדֶךְ, עֲמוּד הָאֵשׁ אֲשֶׁר לִפְנֵי הַמַּחְנֶה, מוֹרָה הָרֶדֶךְ וּמְשׁוֹכֵב נְתִיבוֹת מוֹרְנוּ וּמְאוּרְנוּ

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה זְצוּקְלֵה"ה

בְּנוֹ הַגָּאוֹן רַבִּי מְנַחֵם זָאב זצ"ל

הָרַב מְטֹאקָאֵי וּבַעַל הַ'מְּנַחֵת זָאב' וְעוֹד
זְכוּתוֹ יָגוּ עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
בְּחַד קְטִירָא אֲתַקְטִיר לִישִׁיבָה שֶׁל מַעֲלָה
לְהַתְּלוֹנוּ בְּצַל צַח הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר בְּגוֹ עֶדוֹן
י"ז שְׁבַט תשע"ה

תְּהֵא נִשְׁמַתוֹ הַקְּדוּשָׁה צְרוּרָה בְּצִוּוֹר הַחַיִּים

הספר הקדוש הזה נדפס לימות

מורינו ראש הישיבה שליט"א

וזוגתו

אסתר גיטל תחי',

וילדיהם

שלמה ומשפ',

אלחנן חיים ומשפ',

מרים העניא זיסל ומשפ',

שמעון, נחמן נתן, יצחק דוד, צבי,

רחל לאה, יוסף, מנחם, יחזקאל.

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות

לבם לטובה ויתברכו מפי עליון בבני חיי

ומזוני רוויחא ויזכו לרות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון

הַקְדָּמָה

דָּוֵד הַמֶּלֶךְ בְּעַט דְּעַם אֵיבְעֶרְשְׁטֹן (תהלים נא, יז): "ה' שְׁפָתַי תִּפְתָּח" הייליגער באשעפער, עפן מיר מיין מויל, "ופי יגיד תהלתך" איך זאל דיך קענען דאנקען און לויבן. ווייל צוליב דעם האט דער אייבערשטער באשאפן די וועלט, מיר זאלן וויסן און אנערקענען אז ער האט אלעס באשאפן, ער פירט אלעס, און אים דאנקען און לויבן. דאס איז וואס דער הייליגער רבי געבט אונז; ער לייגט אריין אין אונז א קלארע, לויטערע, ריינע אמונה, מען הויבט אן שפירן דער אייבערשטער איז מיט מיר, ביי מיר און געבן מיר, און ווען מען איז זוכה דאס צו שפירן - עפנט זיך די מויל און מען הויבט אן רעדן צום אייבערשטן.

דער פירוש "שְׁפָתַי תִּפְתָּח" איז א גרינגע לייכטע פירוש אויפן הייליגן ספר לקוטי מוהר"ן. דער פירוש איז געבויט אויף די הייליגע ספרים פונעם גרויסן צדיק מוהרא"ש זכותו יגן עלינו: שפת הנחל, דרשות מוהרא"ש און ספר אשר בנחל; איבערגעטייטשט און געגעבן צו פארשטיין אויף א גרינגע וועג פאר די בני הנעורים, אז די היינטיגע מחות זאלן אויך האבן א טעם און א געפיל אינעם הייליגן ספר לקוטי מוהר"ן. זיי זאלן אויך קענען זוכה זיין צו וואס דער הייליגער רבי האט אונז געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שמט) מען קען ווערן אן אמת'ער בעל תשובה דורכ'ן לערנען זיין ספר לקוטי מוהר"ן, און ווער עס וועט לערנען זיין ספר מיט אן אמת - וועט זיך אים אויפֿשטאפן אלע פארשטאפטע אָדערן.

אִיךְ הָאֵב אַ נֶאֱמָען גֶּעגֶעבֶן דַּעם סִפֵּר "שְׁפָתַי תַּפְתָּח", ווייל דער הייליגער סִפֵּר לְקוּמֵי מוֹהַר"ן עֶפְנֵט אויף די מויל צו רַעֲדֵן צוּם אַיִבֶּעֶרשְׁטֵן. חֲכָמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה זָאגֵן (תְּרוּמוֹת א, ג): "סֵתָם חֲרַשׁ - שְׂאִינוּ שׁוֹמְעֵ וְאִינוּ מְדַבֵּר", טײַטשט דער הייליגער רַבִּי (לְקוּמֵי מוֹהַר"ן חֲלָק א, סִימָן 8) פֿאַרװאָס רַעֲדֵט אַ מְעַנְטֵשׁ נִישְׁט צוּם אַיִבֶּעֶרשְׁטֵן? ווייל ער איז 'אינו שומע' בקול צדיקים, אז מען הערט נישט די ווערטער פון צדיקים - איז מען אן 'אינו מדבר', רעדט מען נישט צום באשעפער. אבער אז מען הערט זיך צו צום קול פון צדיק, מען לערנט דעם רבינ'ס ספר לקומי מוהר"ן - ווערט "שפתי תפתח", די ליפן עפענען זיך, מען הויבט אן רעדן צום איבערשטן.

אִיךְ אִין די װאָרט 'שְׁפָתַי' אִיז דאָ די װאָרט 'שְׁפָתַי' װײל דאָס אִיז געבױט אױפֿן הייליגן סִפֵּר "שְׁפָתַי תַּפְתָּח" און אִינעם אױט יו"ד אִיז מְרוֹמָז מײן נֶאֱמָען.

דער איבערשטער זאל רחמנות האבן אויף מיר, איך זאל קענען תשובה טון און פאררעכטן אלעס וואס איך דארף מתקן זיין; מײן נַפֶּשׁ, רוח וּגְשָׁמָה. איך זאל זיך נישט דארפן שעמען פון די הייליגע צדיקים, און מיר זאלן אלע שוין זוכה זיין צו די גאולה, ווען עס וועט זיין ו'מלך א'חד י'היה ל'כלם (יחזקאל לז, כב)

ג

אמר רבה בר בר חנה רבה בר בר חנה
האט געזאגט: 'לדידי חזי לי איך
האב געזען, 'ההיא אקרוקתא' א פראש
'דהוי' וואס איז געווען
אזוי גרויס - 'באקרא
דהגרוניא' אזוי ווי די
שטאט וואס הייסט
הגרוניא, 'ואקרא
דהגרוניא במה הוי' און
ווי גרויס איז געווען די
שטאט הגרוניא? 'שתין
בתי' אזוי גרויס ווי
זעכציג הייזער. 'אתא
תנינא' איז געקומען א
שלאנג, 'בלעה' און
איינגעשלינגען דעם
פראש, 'אתא פושקנצא'
איז געקומען א רויב-
פויגל, 'ובלעה לתנינא'
און איינגעשלינגען
דעם שלאנג, 'וסליק'
און די רויב פייגל איז
ארויפגעפלויגן, 'יתיב
באילנה' זיצן אויף א
בוים; 'תא חזי' קום און
זע, 'במה נפיש חיליה
דאילנא' ווי שטארק איז
דער בוים, אז דער בוים
קען האלטן א פייגל
וואס האט איינגעשלינגן
א שלאנג, וואס האט
איינגעשלינגען א פראש
- וואס איז גרויס ווי
זעכציג הייזער.

ג

אמר רבה בר בר חנה:
לדידי חזי לי ההיא
אקרוקתא דהוי באקרא
דהגרוניא, ואקרא דהגרוניא
במה הוי? שתין בתי, אתא
תנינא בלעה, אתא פושקנצא
ובלעה לתנינא, וסליק יתיב
באילנה. תא חזי במה נפיש
חיליה דאילנא:

רשב"ם

אקרוקתא צפרדע: באקרא
דהגרוניא. גדול
היה כאותה פרך: ואקרא
דהגרוניא במה הוי? שתין בתי.
תלמודא קאמר לה: אתא תנינא.
רבה קאמר לה: פושקנצא. עורב
נקבה:

הנה מי ששומע נגינה ממנו
רשע, קשה לו לעבודת
הבורא, וכששומע ממנו פשר
והגון, אזי טוב לו, כמו
שיתבאר.

רשב"ם דער רשב"ם טייטשט די גמרא:
אקרוקתא. דאס איז צפרדע, א
פראש: באקרא דהגרוניא. גדול היה
כאותה פרך, עס איז געווען אזוי גרויס ווי
די שטאט: ואקרא
דהגרוניא במה הוי, שתין
בתי. תלמודא קאמר
לה, די גמרא זאגט
דאס: אתא תנינא. רבה
קאמר לה, רבה זאגט
דאס: פושקנצא. עורב
נקבה, א רויב פייגל א
נקבה:

(לכאורה איז זייער
אינטערעסאנט, וואס
וויל דער רשב"ם זאגן
מיט תלמודא קאמר
לה? און וואס וויל ער
זאגן מיט רבה קאמר
לה? דער הייליגער רבי
וועט דאס שפעטער
ערקלערן).

דער פה פון א ניגון
הנה מי ששומע נגינה
ממנו רשע דער
וואס הערט לידער פון
א זינגער א רשע, קשה
לו לעבודת הבורא וועט
אים זיין שווער צו
דינען דעם אייבערשטן,
וכששומע ממנו פשר
והגון און ווען ער הערט
לידער פון אן ערליכן
זינגער - אזי טוב לו
וועט אים גוט זיין, כמו

שִׁתְּבָאָר אַזוּי ווּי עֵס וועט ווערן אויסגעשמועסט.

אַן ערליכער זינגער זינגט לידער פון האפענונג, ער זינגט לידער פון

תשובה און פון

בענקשאפט צום

אייבערשטן, און אז

מען הערט און זינגט

די לידער - הויבט מען

אן זיך ציען צום

אייבערשטן, מען

באקומט א געפיל פון

האפענונג און פון

וועלן זיין א צדיק; און

פארקערט, די רשעים

- זיי זינגען לידער פון

עצבות און פון מרה

שחורה, זייערע

ניגונים ברענגט אריין

א יאוש. אויך זענען

זייערע ניגונים פון

ניכול פה און ניאוף,

און אז מען הערט זייערע לידער ווערט

מען דערווייטערט פונעם אייבערשטן;

עס איז שווער צו זיין אן ערליכער איד.

דער סוד פון א ניגון

בי הנה קול הנגינה ווייל די זאך פון

ניגונים - נמשכת מן הצפירים קומט

פון די פייגלעך; די פייגלעך טוען

שטענדיג קוויטשקען, פייפן און זינגען.

בדאי תא במדרש אזוי ווי עס ווערט

געברענגט אין מדרש (ויקרא רבה, פרשה טז):

'מפני מה מצרע' פארן וואס דארף א

קרעציגער מענטש, 'מהרתו תלויה' זיך

רייניגן - 'בשתי צפרים חיות מהורות' מיט

פייגלעך? 'בוא קלניא' זאל קומען א פייגל וואס קוויטשקעט - 'ויכפר על

קלניא' און פארצייען אויף קוויטשקען; בי נלקה ווייל מען ווערט קרעציג מחמת

קולו דדרך זינדיגן מיטן

קול, שדבר לשון הרע

וואס ער האט גערעדט

שלעכטע רייד.

נמצא קומט אויס, מי

שהוא כשר

דער וואס איז ערליך,

און רעדט נישט לשון

הרע, ער זינגט לידער

צום אייבערשטן,

נמשכת הנגינה שלו

זיינע ניגונים קומען -

מן השתי צפרים חיות

מהורות פון די ריינע

צוויי פייגלעך; אין

קבלה שפראך ווערן

אנגערופן די צוויי

מידות בינה און

מלכות, 'שתי צפורים' צוויי פייגלעך.

[כדי דאס צו פארשטיין, דארף מען וויסן

וואס איז דאס מלכות? און וואס איז דאס

בינה? מלכות איז דאס רעדן, און בינה איז

דאס טראכטן, א מענטש זינגט ניגונים פון

וואס ער רעדט און טראכט, ווען מען

טראכט און מען רעדט נאר פונעם

אייבערשטן - קומען די ניגונים פון די

שתי צפרים חיות מהורות.]

זוכה זיין צו נבואה

וכתוב בזהר און עס שטייט אין זהר

(ויקרא גג): 'ששתי צפרים הנ"ל אז

די צוויי פייגלעך וואס מען ברענגט פארן

בי הנה קול הנגינה נמשכת

מן הצפירים, בדאי תא

במדרש (ויקרא רבה פרשה טז):

'מפני מה מצרע מהרתו תלויה

בשתי צפרים חיות מהורות?

בוא קלניא ויכפר על קלניא,

בי נלקה מחמת קולו שדבר

לשון הרע.

נמצא מי שהוא כשר,

נמשכת הנגינה שלו מן

השתי צפרים חיות מהורות.

וכתוב בזהר (ויקרא גג): 'ששתי

צפרים חיות מהורות פון די ריינע

צוויי פייגלעך; אין קבלה שפראך

ווערן אנגערופן די צוויי

מידות בינה און מלכות,

'שתי צפורים' צוויי פייגלעך.

[כדי דאס צו פארשטיין, דארף מען וויסן

וואס איז דאס מלכות? און וואס איז דאס

בינה? מלכות איז דאס רעדן, און בינה איז

דאס טראכטן, א מענטש זינגט ניגונים פון

וואס ער רעדט און טראכט, ווען מען

טראכט און מען רעדט נאר פונעם

אייבערשטן - קומען די ניגונים פון די

שתי צפרים חיות מהורות.]

זוכה זיין צו נבואה

וכתוב בזהר און עס שטייט אין זהר

(ויקרא גג): 'ששתי צפרים הנ"ל אז

די צוויי פייגלעך וואס מען ברענגט פארן

מצורע זיך צו רייניגן - יונקים מאתר
 דנביאים ינקין זיי האבן א שייכות מיט
 נבואה; דער קרעציגער מענטש ווערט
 געשטראפט מיט קרעץ ווייל ער האט
 גערעדט שלעכטע זאכן, לשון הרע,
 רכילות און ליצנות וכו', און אז ער וויל
 זיך רייניגן, זאגט די תורה - מען זאל אים
 ברענגען פייגלעך, אים צו ווייזן
 און זאגן: 'קוק וואס דו האסט געטון מיט
 דיין רעדן און טראכטן, מיט דייע צוויי פייגלעך;
 אויב וואלסטו גענוצט דיין דבור און מח - די
 צוויי פייגלעך - פאר גוטע זאכן, וואלסט
 געזינגען צום אייבערשטן, גערעדט און
 געלויבט דעם אייבערשטן - וואלסטו
 זוכה געווען צו די מדריגה פון נבואה, צו
 חיות טהורות, לעבעדיגע פייגלעך, וואס
 יעדער מענטש קען זוכה זיין צו קומען צו
 די מדריגה'. אזוי ווי אליהו הנביא זאגט
 (תנא דבי אליהו רבא, פרק ט): 'מעיד אני שמים
 וארץ' איך נעם עדות די הימל און ערד,
 'בין איש ובין אשה' סיי א מאן און סיי א
 פרוי, 'בין עבד ובין שפחה' סיי א קנעכט
 און סיי א דינסט, 'שהכל לפי מעשה
 האדם, כן נמשך עליו הנבואה' - קענען
 זוכה זיין צו נבואה דורך זייערע גוטע
 מעשים; בפרט אז מען זינגט ניגונים צום
 אייבערשטן - קען מען זוכה זיין
 צוצוקומען צו זייער א הויכע פלאץ.

דאס וואס די נביאים טוען
 לכה נקרא המנגן חזן דערפאר ווערט א
 זינגער אנגערופן א חזן, מלשון
 חזון דאס איז די זעלבע ווארט פון זען,
 הינו לשון נבואה די
 זעלבע ווארט פון
 נבואה, פי לוקח
 הנגינה ווייל די לידער
 קומט צו אים - מאתר
 דנביאים ינקין פון די
 פלאץ פון וואו עס
 קומט נבואה; דער
 זינגער וואס זינגט
 לידער פון אמונה און
 תשובה - טוט דאס
 זעלביגע וואס די
 נביאים טוען, ער
 ברענגט אריין אין מענטשן אמונה און
 איז אלעמען מחזק דורך די ניגונים,
 וואס דאס האבן די נביאים געטון; זיי
 האבן גערעדט צו אידישע קינדער
 פונעם אייבערשטן.

א ביטערע נעץ

ובשמהמנגן הוא רשע און אויב דער
 זינגער איז א רשע, אזי הוא
 לוקח הנגינה שלו דעמאלט נעמט ער זיינע
 ניגונים - מצפרים אחרות שבקלפה פון די
 פייגלעך פון די סטרא אחרא. ווייל אזוי
 ווי עס איז דא אין די קדושה - איז דא
 ביי די קליפה; דער ערליכער זינגער זינגט
 לידער פון אמונה, פון תשובה, און
 פארקערט, דער רשע - זינגט לידער פון
 שמוץ און פון עבירות, און ווער עס הערט
 די ניגונים פון די קליפה - ווערט
 פארכאפט אין א ביטערע נעץ. וכתוב

בוֹהַר אֲנִי עֵס שְׁטִיט אִין זוֹהַר (תְּחִי, רי:)
 כִּי הַצְּפָרִים שְׁבַקְלָפָה אַז דִּי פִּיגְלֵעַךְ פּוֹן
 דִּי קְלִיפָה, יוֹנְקִין מִדְּדֵי הַמְּלָכוֹת קוֹמְעֵן פּוֹן
 דִּי דָדִים פּוֹן מְלָכוֹת, וְכַד אַתְּפֹלֵג לִילְיָא
 אֲנִי וְעֵן עֵס וְעֵרֵט
 נֶאֱכַט - בְּדִין בְּרוּזָא בְּרִיז
 גִּיט אַרוּס אַ קוֹל וְאֵס
 רוֹפֵט אַרוּס דְּעַם פֶּסוּק
 (קֶהֱלֵת ט, יב): 'בְּצַפְרִים
 הָאֲחֻזוֹת בַּפֹּחַ' אַזוּי וְוִי
 פִּיגְלֵעַךְ וְוֵאֵס זְעֵנְעֵן
 גְּעַכְאָפֵט אִין נַעֲץ,
 'בְּהֵם' אַזוּי וְוִי זִי -
 'יֻקְשִׁים בְּנֵי אָדָם' אַזוּי
 וְוֵעֵרֵן גְּעַפֵּאֲנֵגְעֵן דִּי
 מְעַנְטֵשׁן; וְוִייל דָּאָס
 אִיז דִּי גֵאָנְצֵעַ כַּח פּוֹן
 דִּי סֵטְרָא אַחְרָא, זִי
 מֵאָכֵן טוֹנְקֵל. דְּעַר
 מְעַנְטֵשׁ הוּיבֵט אָן
 שְׁפִירֵן וְוִי עֵס אִיז אִים
 פִּינְסֵטְעַר, אֲוֹן דְּעַמְאֵלֵט
 - 'כַּד אַתְּפֹלֵג לִילְיָא'
 וְוֵעֵן עֵס אִיז נֶאֱכַט -
 פֵּאלֵט מְעַן אִין עֲצָבוֹת
 אֲוֹן מְרָה שְׁחוּרָה, אֲוֹן
 דָּאָס בְּרַעַנְגֵט מְעַן זָאל
 נְכָשֵׁל וְוֵעֵרֵן אִין פֶּגַם
 הַבְּרִית רַחֲמָנָא לִיצְלָה,
 בִּיז מְעַן שְׁפִירֵט שׁוּין אַז מְעַן אִיז
 גְּעַפֵּאֲנֵגְעֵן אִין אַ נַעֲץ, מְעַן הָאָט מְעַן נִישְׁט
 קִיין תַּקְנָה.
תּוֹרָה שְׁבַעֲלָפָה
 וְוֵהַתְּקוֹן הוּא שְׁיֻבַל לְשִׁמְעַ נְגִינָה מִכָּל אָדָם
 עֵס אִיז דָּא אַ וְוֵעַג מְעַן זָאל

קַעֲנֵעֵן הָעֵרֵן נִיגוּנִים פּוֹן יַעֲרֵן אִינְעַם, אֲוֹן
 עֵס זָאל נִישְׁט שְׁאָטֵן דְּעַם מְעַנְטֵשׁ. הוּא עַל
 יְדֵי שְׁיֻלְמַד בְּלִילָה תּוֹרָה שְׁבַעֲלָפָה, דּוֹרֵךְ
 לְעַרְנֵעֵן תּוֹרָה שְׁבַעֲלָפָה בֵּינָאָכֵט, הִינּוּ
 גְּמָרָא שְׁהִיא בְּחִינַת
 לִילָה דָּאָס הִיִּסֵט אַז
 מְעַן לְעַרְנֵט גְּמָרָא וְוֵאֵס
 אִיז אַזוּי וְוִי נֶאֱכַט. אַ
 רֵאִי' הָאָט מְעַן אַז
 גְּמָרָא אִיז אַזוּי וְוִי
 נֶאֱכַט, בְּדִאִיתָא בְּמִדְּרָשׁ
 אַזוּי וְוִי דְּעַר מִדְּרָשׁ
 זָאָגֵט (תַּנְחוּמָא כִּי תִשָּׂא, סִימֵן
 כח, שׁוֹחֵר טוֹב תְּהִלִּים, ט):
 'בְּשִׁתְּיָה מִשֶּׁה בְּהַר' וְוֵעֵן
 מִשֶּׁה רַבִּינוּ אִיז גְּעוּוֹעֵן
 אֲוִיפֵן בְּאַרְגַּ סִּינֵי,
 'אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
 לִילָה', פְּעַרְצִיג טַעַג
 אֲוֹן פְּעַרְצִיג נְעַכְט, 'לֹא
 הָיָה יוֹדֵעַ' הָאָט עַר
 נִישְׁט גְּעוּוֹאָסֵט, 'מִתִּי
 יוֹם וּמִתִּי לִילָה', וְוֵעֵן
 עֵס אִיז טָאָג אֲוֹן וְוֵעֵן
 עֵס אִיז נֶאֱכַט, 'רַק עַל
 יְדֵי זֶה' נֶאֱרַךְ דּוֹרֵךְ דְּעַם,
 'בְּשִׁתְּיָה לּוֹמֵד תּוֹרָה
 שְׁבַכְתָּב' וְוֵעֵן עַר הָאָט
 גְּעַלְעַרְנֵט תּוֹרָה
 שְׁבַכְתָּב, 'הָיָה יוֹדֵעַ שְׁהוּא יוֹם' הָאָט עַר
 גְּעוּוֹאָסֵט אַז יַעֲצֵט אִיז טָאָג, 'וְכִשְׁלֹמֵד
 תּוֹרָה שְׁבַעֲלָפָה' אֲוֹן וְוֵעֵן עַר הָאָט
 גְּעַלְעַרְנֵט תּוֹרָה שְׁבַעֲלָפָה - 'הָיָה יוֹדֵעַ
 שְׁהוּא לִילָה' הָאָט עַר גְּעוּוֹאָסֵט אַז יַעֲצֵט
 אִיז נֶאֱכַט; נְמָצָא זְעַט מְעַן פּוֹן דְּעַם,

שְׁתַּתְּרָה שְׁבַעל פֶּה הִיא בְּחִינַת לִילָה אַז
תּוֹרָה שְׁבַעל פֶּה - לְעֶרְנַעַן גְּמָרָא - אִיז אַזוּי
וּוּי נֶאֱכַט.

וּוּי נֶאֱכַט, וּבְמֹו
שְׂאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹנָם
לְבָרְכָה אַזוּי וּוּי דִי
הִיילִיגַע חֲכָמִים זָאגְן
(סַנְהֶדְרִין כּד.) אוּיפֵן פְּסוּק
(אִיכָה ג, ו:) 'בְּמַחֲשָׁבִים
הוֹשִׁיבֵנִי' אִיז דִי
פִּינְסֻטְעֶרנִיש הָאט עֶר
מִיךְ אַרִינְגֶעזְעֻט - ז'ה
תְּלֻמוּד בְּבָלִי דָאָס
מֵינֵט מֵעַן דִי גְמָרָא
פּוֹן תְּלֻמוּד בְּבָלִי, זְעַט
מֵעַן אַז גְּמָרָא רּוֹפֵט
מֵעַן אָן פִּינְסֻטְעֶר,
וּבְתִיב און עֵס שְׁטִיט
(בְּרַאשִׁית א, ה:) 'וְלַחֲשֹׁךְ'
און פֶּאר דִי
פִּינְסֻטְעֶרנִיש - 'קֶרָא
לִילָה' הָאט עֶר גֶּערוּפֵן
נֶאֱכַט; זְעַט מֵעַן אַז
פִּינְסֻטְעֶר אִיז נֶאֱכַט.

פֶּאָרְרַעַכְטֵן דְּעַם קוּל
הִינּוּ עַל-יְדֵי שְׁיֻלְמוּד
שׁ"ם דָּאָס
הֵיסט, אַז מֵעַן לְעֶרְנַט
תּוֹרָה שְׁבַעל פֶּה, דִי
שְׁשֵׁה סְדָרִים, יִתְקַן
וְזַעַט עֶר פֶּאָרְרַעַכְטֵן
שְׁבַקְנָה דִי זַעַקְס רַעֲרֵן פּוֹנֶעַם קְנָה,
יּוֹצֵא הַקּוּל וְזַעַבְן אַרוּיס דְּעַם קוּל. דִי
זַעַקְס רַעֲרֵן אִינַעַם קְנָה אִיז אֲנֻטְקֶעגֵן דִי

שְׁשֵׁה סְדָרִים פּוֹן תּוֹרָה שְׁבַעל פֶּה, און עֶר
בְּרַעַנְגֵט אַ רַאָי אַז דּוֹקָא לְעֶרְנַעַן בֵּינֶאֱכַט
פֶּאָרְרַעַכְט דְּעַם קוּל. וְזַחוּ דָאָס אִיז פֶּשֶׁט
(אִיכָה ב, ט:) 'קוּמִי רַנִּי בְּלִילָה' שְׁטִי אַוּיף

פֶּה הִיא בְּחִינַת לִילָה, וּבְמֹו
שְׂאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹנָם
לְבָרְכָה (סַנְהֶדְרִין כּד.) : "בְּמַחֲשָׁבִים
הוֹשִׁיבֵנִי", ז'ה תְּלֻמוּד בְּבָלִי,
וּבְתִיב (בְּרַאשִׁית א:) : "וְלַחֲשֹׁךְ קֶרָא
לִילָה".

הִינּוּ עַל-יְדֵי שְׁיֻלְמוּד שׁ"ם יִתְקַן
הַשִּׁית עֵיזְקָאִין שְׁבַקְנָה,
שְׁמַחֶם יּוֹצֵא הַקּוּל, וְזַחוּ (אִיכָה
ב:) "קוּמִי רַנִּי בְּלִילָה", הִינּוּ
שְׁתַּתְּרָה תְּקוּמָה לְהַרְגָּה, הִינּוּ
עַל-יְדֵי תְּלֻלָה שְׁהִיא גְמָרָא
שׁ"ם:

אַף בְּשְׁלֹמֹד שְׁלֵא לְשִׁמָּה,
הִינּוּ בְּשִׁבִיל שְׁיִתְקַרָא
רַבִּי, תְּלֻמוּד אִינוּ בְּחַשְׁבוֹת כָּל
כָּה, וּבְשְׁלֹמֹד בְּלִילָה, חוּט שֵׁל
חֶסֶד נִמְשָׁךְ עָלָיו, וּמִגֵּן עָלָיו,
שְׁלֵא יוּיַק לּוֹ הַמַּחֲשָׁבָה הַזֶּה ל:

בֵּינֶאֱכַט און לְעֶרְן
תּוֹרָה, הִינּוּ שְׁתַּתְּרָה
תְּקוּמָה לְהַרְגָּה עֵס וְזַעַט
פֶּאָרְרַאכְטֵן וְזַעַט דָּאָס
זִינְגֶען; הִינּוּ עַל יְדֵי
תְּלֻלָה שְׁהִיא גְמָרָא שׁ"ם
דּוֹרְךְ לְעֶרְנַעַן גְּמָרָא
אִיז מֵעַן זּוֹכָה צו
פֶּאָרְרַעַכְטֵן דְּעַם קוּל.
לְעֶרְנַעַן פֶּאָר כְּבוֹד
אַף בְּשְׁלֹמֹד שְׁלֵא
לְשִׁמָּה אָבַעַר אַז
מֵעַן לְעֶרְנַט נִישֶׁט
פֶּאָרְן אִיבֶּעֶרשֶׁטן,
הִינּוּ בְּשִׁבִיל שְׁיִתְקַרָא
רַבִּי מֵעַן לְעֶרְנַט פֶּאָר
כְּבוֹד, מֵעַן זְאָל אִים
בְּאִטִּיטְלֶען מִיטֵן טִיטֶל
רַבִּי - תְּלֻמוּד אִינוּ
בְּחַשְׁבוֹת כָּל כָּה אִיז
דָּאָס לְעֶרְנַעַן נִישֶׁט
אַזוּי חָשׁוּב. וּבְשְׁלֹמֹד
בְּלִילָה אָבַעַר אַז מֵעַן
לְעֶרְנַט תּוֹרָה בֵּינֶאֱכַט,
חוּט שֵׁל חֶסֶד נִמְשָׁךְ עָלָיו
קוּמֵט אוּיפֵן מֵעֶנְטֶשׁ
אַזוּי וּוּי אַ פֶּאָדַעַם
פּוֹן חֶסֶד וּמִגֵּן עָלָיו און עֵס טוֹט אִים
בְּאִשְׁיַצֵּן - שְׁלֵא יוּיַק לּוֹ הַמַּחֲשָׁבָה הַזֶּה ל אַז
דִי נִישֶׁט גּוֹטַע מַחֲשָׁבָה זְאָל אִים נִישֶׁט
שְׁטַעֲרֵן.

זינגען, בי הנגינה היא בנין המלכות, ווייל דורך זינגען צום אייבערשטן שירות ותשבחות - קומט מען צו מלכות, מען קומט צו רוח הקודש, מען הויבט אן פארשטיין אז אלעס איז דער אייבערשטער, און אז ער איז קעניג אויף די גאנצע וועלט, לךד ראוי הוא למלכות דעריבער איז דוד המלך געווען פאסיג צו ווערן קעניג. דוד המלך איז געווען א שטיק והתבודדות, גאנץ ספר תהלים איז אנגעפילט מיט שמועסן מיטן אייבערשטן און דאנקען דעם אייבערשטן, דורך דעם האט ער זוכה געווען צו באקומען רוח הקודש, צו ווערן קעניג אויף כלל ישראל, און מיט זיין מלוכה האט ער געברענגט אלע אידן צום אייבערשטן.

לְפִיכֶּךָ נִשְׁתַּבַּח דָּוִד לְפָנַי שְׁאוּל (שמואל א טז):
"וַיֹּדַע נָגוּן, בִּי הַנְּגִינָה הָיָא בְּנֵינְךָ הַמַּלְכוּת, לְכֶדְךָ רָאוּי הוּא לְמַלְכוּת."
וְזֶה שְׁבַתוֹב אֶצְלוֹ (תהלים עח):
"מֵאַחַר עֲלוֹת הַבְּיָאוֹ, הִינֵנו מֵאַחַר הַמִּינִיקוֹת, הִינֵנו נֹצַח וְהוֹד, בִּי הֵם מְלֹכֵי הָאָרֶץ וְלֹא יֵשֵׁעוּ מִיַּד אֱלֹהֵינוּ אֲנִי וְעַמִּי יִשְׂרָאֵל."

וְזֶה שְׁבַתוֹב אֶצְלוֹ (תהלים עח, עא) דָּאס איז וואס שטייט ביי אים: 'מֵאַחַר עֲלוֹת הַבְּיָאוֹ' האט אים דער אייבערשטער געברענגט צו ווערן קעניג. הִינֵנו מֵאַחַר הַמִּינִיקוֹת, הִינֵנו נֹצַח וְהוֹד, דָּאס הייסט פון דעם וואס דוד המלך איז נאכגעגאנגען די ספירות פון נצח און הוד, בי הם מניקין לנביאים, וואס פון דארט קומט די שפע פון נבואה, ווייל

וְאִתָּא בְּכַתְבֵי הָאָרִי וְל' און עס ווערט געברענגט פון הייליגן אריז"ל (עיינן עין חיים שער מח, שער הקלפות, פרק ב) **בִּי צַפְרִים שְׂבֻכְלָפָה** אז די פייגלעך פון די קליפה, הם מחזין שְׂבֻכְלָפָה דְקַלְפָּה, דָּאס קומט פון די מחזין פון מלכות דקלפה; ווייל ווען מען פארגעסט פונעם אייבערשטן, מען מיינט אז די סטרא אחרא פירט דער וועלט, מען מיינט אז ביי זיי איז דאס שיינקייט, מען קוקט אן עבירות שיינ - פון דעם קומט אז מען זאל זינגען און רעדן נישט ערליך. און פארקערט, והשתי צפרים חיות מהורות די צוויי לעבעדיגע פייגלעך, הם בנין המלכות דקדשה די

וְאִתָּא בְּכַתְבֵי הָאָרִי וְל' בִּי צַפְרִים שְׂבֻכְלָפָה הֵם מְחִיזֵי שְׂבֻכְלָפָה דְקַלְפָּה, וְהַשְׂתֵּי צַפְרִים חַיּוֹת מֵהוֹרוֹת, הֵם בְּנֵינְךָ הַמַּלְכוּת דְקַדְשָׁה.
לְפִיכֶּךָ נִשְׁתַּבַּח דָּוִד לְפָנַי שְׁאוּל (שמואל א טז):
"וַיֹּדַע נָגוּן, בִּי הַנְּגִינָה הָיָא בְּנֵינְךָ הַמַּלְכוּת, לְכֶדְךָ רָאוּי הוּא לְמַלְכוּת."
וְזֶה שְׁבַתוֹב אֶצְלוֹ (תהלים עח):
"מֵאַחַר עֲלוֹת הַבְּיָאוֹ, הִינֵנו מֵאַחַר הַמִּינִיקוֹת, הִינֵנו נֹצַח וְהוֹד, בִּי הֵם מְלֹכֵי הָאָרֶץ וְלֹא יֵשֵׁעוּ מִיַּד אֱלֹהֵינוּ אֲנִי וְעַמִּי יִשְׂרָאֵל."

קומען פון די מח פון חכמה און בינה פון קדושה; ווייל דורך טראכטן פון הייליגע זאכן, טראכטן פונעם אייבערשטן - רעדט דער מענטש ריין און ער זינגט ערליך, און ער בויט אויף די מלכות און שיינקייט פונעם אייבערשטן.

רוח הקודש
לְפִיכֶּךָ נִשְׁתַּבַּח דָּוִד לְפָנַי שְׁאוּל (שמואל א טז, יח) דעריבער איז דוד אויסגעלויבט געווארן פאר שאול המלך מיטן טיטל: 'וַיֹּדַע נָגוּן' אז ער קען שיינ

ווען מען זינגט שירות ותשבחות צום אייבערשטן - דאס זענען די ספירות 'נצח' און 'הוד'. ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסחים ק"ט): 'למנצח מזמור לדוד', דאס האט רבה בר בר חנה געזאגט:

לְדִידִי חַיִּי לִי הִיא אַקְרוּקְתָא אִיךְ הָאב גַּעזֶען א פֿראש, וּפֿרש רֶשֶׁבִים דְּעַר רֶשֶׁבִים טײַטשט צִפְרָדַע, הִינוּ צִפּוֹר דְּעָה. א פֿראש טראַגט דעם נאָמען 'צִפְרָדַע', דאס זענען די ווערטער 'צפּוֹר' און 'דְּעָה'; ווען פייגלעך פליען הויך און זיי זענען דארשטיג - הערן זיי די געשרייען:

מְנִיקוֹן לְנִבְיָאִים, וְהֵם בְּנֵי הַמַּלְכוּת:

וְזֶה שֵׁאֲמַר רַבָּה בַּר בַּר חֲנָה: לְדִידִי חַיִּי לִי הִיא אַקְרוּקְתָא, וּפֿרש רֶשֶׁבִים: 'צִפְרָדַע', הִינוּ צִפּוֹר דְּעָה. 'דְּהוּי בִּי אַקְרָא דְּהַגְרוּנְיָא', מְלִשׁוֹן "קְרָא בְּרוּן" (ישעיהו ג, ח), חִינוּ שְׁהַנְּיָנָה נְמֻשְׁבַּת מִמֶּנּוּ.

פון די פֿרעש, די פֿרעש שרייען צו זיי: 'דא איז דא וואסער, קומט טרינקען', דאס איז טייטש 'צִפְרָדַע' - 'צפּוֹר-דְּעָה'; די פֿרעש געבן פארשטאנד פאר די פייגלעך. קומט אויס, א פֿראש איז א באשעפעניש וואס ברענגט אריין אין אנדערע א פארשטאנד. רבה בר בר חנה זאגט, איך האב געזען א צפּוֹר דְּעָה, איך זע א וועג ווי אזוי מען קען באקומען דעת, צו וויסן אז דער אייבערשטער איז איבעראל און אלעס קומט נאר פון אים. 'דְּהוּי בִּי אַקְרָא דְּהַגְרוּנְיָא' די צִפְרָדַע איז געווען אזוי גרויס ווי די שטאט הגרוניא, דאס מיינט מען די האלז, דאס זינגען צום אייבערשטן. מְלִשׁוֹן אזוי ווי מיר געפונען אין פסוק, דער אייבערשטער זאגט צום נביא: 'קְרָא בְּרוּן' (ישעיהו ג, ח), רעד מיט דיין האלז, חִינוּ שְׁהַנְּיָנָה נְמֻשְׁבַּת מִמֶּנּוּ די ניגונים

וואס איז די טייטש למנצח? 'זמרו למי שמנצחין אותו', לויבט צו דעם וואס מען באזיגט אים - 'ושמח' און ער פרייט זיך מיט דעם; דער אייבערשטער ווארט מען זאל קומען צו אים מיט טענות, אים בעטן און אים מוטשען, און 'הוד' דאס איז דאנקען און

לויבן דעם אייבערשטן. די צוויי ספירות נצח און הוד, פון דעם קומט די נבואה, והם בני המלכות און דורך די שפע פון נבואה וואס קומט פון נצח און הוד ווערט אויפגעבויט די מלכות, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ג): 'כגור היה תלוי למעלה ממטותו של דוד' א פידל איז געהאנגען העכער דוד המלך'ס בעט, 'וכיון שהגיע חצות לילה' און ווען עס איז געווארן חצות, 'בא רוח צפונית' איז געקומען א צפון ווינט, 'ונושבת בו' און עס האט געבלאזן אויפן פידל, 'ומנגן מאליו' און די פידל האט אנגעהויבן שפילן פון זיך אליין, עס איז ארויסגעקומען פונעם פידל א קול פון נבואה און דורכדעם האט ער זוכה געווען צו זינגען צום אייבערשטן, וואס דורכדעם ווערט אויפגעבויט די מלכות.

זאגט דאס איז א רויב-פויגל וואס איז שווארץ, הינו על ידי שילמד בלילה, מלשון ערבית מען זאל לערנען תורה, בינאכט ווען עס איז טונקל; ווייל ווען מען איז זיך מוסר נפש צו לערנען תורה - איז דאס א באווייז אז מען לערנט תורה לשמה. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תמיד לב): 'הלומד תורה בלילה' ווער עס לערנט תורה בינאכט - 'שכינה כנגדו' איז דער אייבערשטער מיט אים.

זיך מוסר נפש צו לערנען תורה, איז דאס א באווייז אז מען לערנט תורה לשמה. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תמיד לב): 'הלומד תורה בלילה' ווער עס לערנט תורה בינאכט - 'שכינה כנגדו' איז דער אייבערשטער מיט אים.

לערנען און פארשטיין רַבָּה בַּר בַּר חֲנָה אִיז אַוּנָז מַגְלָה אַז דורך לערנען תורה בינאכט; לערנען תורה אפילו מען פארשטייט נישט, ליב האבן די תורה אפילו עס איז נאכנישט טאג, מען פארשטייט נאך נישט - דאס טוט באשיצן פונעם שלאנג. אז מען לערנט תורה שבעל פה, מען נעמט א משניות און מען לערנט א פרק נאך א פרק אפילו עס איז נאכט, אפילו אן פארשטיין; אזוי ווי דער הייליגער רבי האט אונז מגלה געווען, א סדר הלימוד ווי אזוי צו לערנען תורה (שיחות הר"ן, סימן עו) אפילו בלי הבנה כלל, מען זאל לערנען אפילו מען פארשטייט נישט. אזוי אויך לערנען גמרא, אנהויבן מסכת ברכות און לערנען א בלאט נאך א בלאט בגירסא, בלי הבנה כלל, ביז מען ענדיגט די וואס גייט אריבער, עס איז אים טונקל - דורכדעם איז מען זוכה צו ווערן געראטעוועט פונעם נחש הקדמוני. 'וסליק יתיב באילנא' און די רויב-פייגל איז ארויפגעפלויגן זיצן אויף א בוים, פֶּרֶשׁ הַמַּהְרָשׁ"א דַּעַר מַהְרָשׁ"א זאָגט: שְׁהוּא בְּחִינַת אַבְרָהָם דָּאס מיינט מען אַבְרָהָם אַבִּינוּ, שְׁבִתוּב אַצְלוֹ וואס ביי אים שטייט (בראשית כא, לג): 'וימץ אשׁל' ער האט איינגעפלאנצט א בוים, וואס פאר א בוים האט אַבְרָהָם אַיינגעפלאנצט? שְׁהוּא בְּחִינַת חֶסֶד, אַבְרָהָם אַבִּינוּ האט געטון חסד מיט מענטשן; אשׁל איז ראשי תיבות אַכִּילָה שְׁתִּיה לַיְנָה, ער האט געגעבן עסן, טרינקען און שלאפן, הינו שְׁהַחֲוִט שֶׁל חֶסֶד שְׁנַמְשֵׁךְ עָלָיו, ווייל דער

הִינוּ עַל-יְדֵי שְׁיִלְמֵד בְּלֵילָה, מְלִשׁוֹן עֶרְבִית.

'וּבְלֵעָה' הִינוּ וּמִגֵּן עָלָיו מִן הַנְּחֹשׁ הַנִּלְוֵל.

'וּסְלִיק יְתִיב בְּאֵילָנָא', פֶּרֶשׁ הַמַּהְרָשׁ"א, שְׁהוּא בְּחִינַת אַבְרָהָם, שְׁבִתוּב אַצְלוֹ (בראשית כא): 'וימץ אשׁל', שְׁהוּא בְּחִינַת חֶסֶד, הִינוּ שְׁהַחֲוִט שֶׁל חֶסֶד שְׁנַמְשֵׁךְ עָלָיו, מִגֵּן עָלָיו מִן

אַן עֵצָה זִיךְ צו באַשׂיָּצֵן

'וּבְלֵעָה' די רויב-פייגל האט איינגעשלינגען דעם שלאנג, הינו ומגן עליו מן הנחש הנל"ו בר חנה זאגט אן עצה ווי אזוי צו זיך היטן פון די שלאנג וואס ברענגט אריין מחשבות פון לערנען פאר כבוד; דורכדעם וואס מען לערנט תורה בינאכט, ווען עס איז פארן מענטש נאכט, ווען עס גייט אריבער אויף אים

וואס גייט אריבער, עס איז אים טונקל - דורכדעם איז מען זוכה צו ווערן געראטעוועט פונעם נחש הקדמוני. 'וסליק יתיב באילנא' און די רויב-פייגל איז ארויפגעפלויגן זיצן אויף א בוים, פֶּרֶשׁ הַמַּהְרָשׁ"א דַּעַר מַהְרָשׁ"א זאָגט: שְׁהוּא בְּחִינַת אַבְרָהָם דָּאס מיינט מען אַבְרָהָם אַבִּינוּ, שְׁבִתוּב אַצְלוֹ וואס ביי אים שטייט (בראשית כא, לג): 'וימץ אשׁל' ער האט איינגעפלאנצט א בוים, וואס פאר א בוים האט אַבְרָהָם אַיינגעפלאנצט? שְׁהוּא בְּחִינַת חֶסֶד, אַבְרָהָם אַבִּינוּ האט געטון חסד מיט מענטשן; אשׁל איז ראשי תיבות אַכִּילָה שְׁתִּיה לַיְנָה, ער האט געגעבן עסן, טרינקען און שלאפן, הינו שְׁהַחֲוִט שֶׁל חֶסֶד שְׁנַמְשֵׁךְ עָלָיו, ווייל דער

וואס לערנט תורה ביינאכט - ציט אויף זיך א חוט של חסד און דאס באשיצט אים פון אלעם שלעכטס. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תגובה יב): 'כל העוסק

בתורה בלי'לה' ווער עס לערנט תורה ביינאכט, 'הקדוש ברוך הוא' דער אייבערשטער - 'מושף עליו חוט של חסד' ציט ארויף אויף אים א חסד, מגן עליו מן הנחש הנ"ל דאס באשיצט אים פונעם שלאנג, 'תא חוי' קום און זע, 'במה נפיש חיליה דאילנא' ווי שטארק די בוים איז, הינו שרפה מתמיה את עצמו רבה וואונדערט זיך, שפיל כד גבר עלינו חסדו אז דעם אייבערשטן'ס חסדים איז אזוי גרויס,

שאפלו על זה יכול להגן, אז אפילו אויף דעם געבט ער אונז אן עצה פון לערנען תורה ביינאכט, מיר זאלן זיך קענען באשיצן פון די קליפה - די שלאנג וואס וויל אויסרייסן דעם מענטש פון ביידע וועלטן; ווייל ווען נישט די עצה - וואלטן מיר זיך נישט געקענט ראטעווען פון די סארט מחשבות, פון לערנען תורה צוליב זיך רופן א רבי; אבער אז מען לערנט תורה ביינאכט - קען מען זוכה זיין צו שפירן די זיסקייט און איינגענעמקייט פונעם אייבערשטן.

קוקן גוט אויף אלעמען

ובזה יתישב הסמיכות של המשנה מוט דעם קען מען פארשטיין וואס די משנה זאגט (אבות פרק א, ט): 'עשה לה רב'

מאך זיך א רב וקנה לה חבר' און נעם זיך א גוטער חבר, 'והוי דן את כל האדם לכה זכות' און קוק גוט אויף יעדן איינעם. לכאורה וואס איז די שייכות פון די דריי זאכן; זוכן א רבי, א חבר און קוקן גוט אויף אלעמען? נאר די משנה קומט אונז זאגן דאס גרויסקייט פון זינגען ניגונים צום אייבערשטן; בי על ידי ששומע הנגינה כנ"ל ווייל ווען מען הערט ערליכע ניגונים - הוא מתקן בגין המלכות שלו

ווערט אויפגעבויט די מלכות, מען הויבט אן שפירן 'אלעס איז דער אייבערשטער'. און מיר געפונען אין די ווערטער פון די הייליגע חכמים (עין גיטין סב): 'מאן מלכי, רבנן, ווער זענען די קעניגן? די רבנן. וזה און דאס זאגט אונז די משנה: 'עשה לה רב' נעם צו זיך א רב, הינו שיתקן בחינת מלכות דאס הייסט דו זאלסט פאררעכטן די זאך פון מלכות, נעם אריין אין דיר אז דער אייבערשטער איז דער קעניג פון די וועלט, וזה ווי אזוי? על ידי קנה לה חבר' טייטשט דער רבי: הינו על ידי קנה דורה א

הנחש הנ"ל. 'תא חוי במה נפיש חיליה דאילנא, הינו שרפה מתמיה את עצמו, שפיל כד גבר עלינו חסדו, שאפלו על זה יכול להגן:

ובזה יתישב הסמיכות של המשנה (אבות פרק א): 'עשה לה רב, וקנה לה חבר, והוי דן את כל האדם לכה זכות, בי על ידי ששומע הנגינה כנ"ל, הוא מתקן בגין המלכות שלו, וזה 'עשה לה רב', הינו שיתקן בחינת מלכות, וזה על ידי קנה לה חבר, הינו על ידי קנה,

אז אפילו אויף דעם געבט ער אונז אן עצה פון לערנען תורה ביינאכט, מיר זאלן זיך קענען באשיצן פון די קליפה - די שלאנג וואס וויל אויסרייסן דעם מענטש פון ביידע וועלטן; ווייל ווען נישט די עצה - וואלטן מיר זיך נישט געקענט ראטעווען פון די סארט מחשבות, פון לערנען תורה צוליב זיך רופן א רבי; אבער אז מען לערנט תורה ביינאכט - קען מען זוכה זיין צו שפירן די זיסקייט און איינגענעמקייט פונעם אייבערשטן.

רַעַר, שֶׁהַקּוֹל יוֹצֵא מִמֶּנּוּ וְוָאס דְּעַר קוֹל
קוּמְט אַרוֹיס פּוֹן דָּאַרְט. 'קָנְה' דְּעַר רַעַר,
'לָךְ חֲבַר' - וְוַעַט דִּיךְ בַּאֲהַעֲפֻטֵן צוּם

אַיִבְעַרְשָׁטֵן; דִּרְךָ זִינגען און לויבן דעם

אַיִבְעַרְשָׁטֵן און זיך
אַיִבְעַרְגַּעבן צו אים -

וועסטו ווערן
באהאפטן צו אים,

שְׁמַחְבֵּר הַשְּׁנַי כְּרוּבִים
לְהִיּוֹת פְּנִים בְּפְנִים דו

וועסט שפירן דעם
אַיִבְעַרְשָׁטֵן פִּנִים

בפנים; ווייל דורך
זינגען צום אייבערשטן

קען מען זיך זייער
שטארק פארבענקען

צו אים, בפרט איינער
וואס איז זייער ווייט

פארקראכן און איז
זייער ווייט פונעם

אַיִבְעַרְשָׁטֵן - קען
דורך א ניגון זיך צוריקקערן און ווערן

צוגעקלעבט צום אייבערשטן. אזוי ווי עס
שטייט (מלכים א ז, לו): 'בְּמַעַר אִישׁ וְלוֹיֹזוֹת'

אזוי ווי צוויי מענטשן נעמען זיך ארום
און ווערן איינס, עס ווערט א יחוד קודשא

בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתֵּיהּ, דער איד ווערט
איינס מיטן אייבערשטן, 'בְּזִמְנֵי שִׂישְׁרָאֵל

עוֹשִׂין רְצוֹנֵי שְׁלֵם מְקוּם' ווען אידן טוען דעם
וויילן פונעם אייבערשטן, דעמאלט זענען

די כְּרוּבִים אין קדשי קדשים געווארן
אויסגעדרייט איינער צום צווייטן (בבא

בבא א, ט), און דאס ווערט אנגערופן עלית
המלכות, אז מען באהעפט זיך צום

אַיִבְעַרְשָׁטֵן און קיין שום זאך שיידיט

נִישַׁט אָפּ פּוֹנַעם אִיד בִּיזֵן אִיִּבְעַרְשָׁטֵן,
וואס דאס איז די העכסטע מדרגה.

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי

וְאָזִי בְּשִׂיתָקֵן בְּחִינַת מַלְכוּת שְׁלֹו און ווען
מֵעַן אִיז זוֹכֵה צו זיין

בְּטַל וּמְבוּטַל צוּם
אַיִבְעַרְשָׁטֵן, מֵעַן

ווייסט אז אלעס איז
נָאַר דְּעַר אִיִּבְעַרְשָׁטֵעַר

- ווערט מען אויף די
מְדִרְגָה פּוֹן א צדיק,

וְיֻבַל לְמַשָּׁל בְּכָל מַה
שִׁדְרָצָה און מֵעַן קען

טון וואס מען וויל,
וְיֻיִל א צדיק האט גאר

א שטארקע כח, וְיֻבַל
לְהַמִּית לְזָה וְלַחַחֲיוֹת

לְזָה און מֵעַן קען געבן
עוֹנָשִׁים פֶּאַר דִּי וואס

פִּירֵן זיך נישט ווי עס
דאַרף צו זיין, וְנִמְצָא

עוֹלָם חֲרַב און די וועלט קען חרוב ווערן.
אזוי ווי מיר געפונען (שבת לג): רַבִּי שְׁמַעוֹן

בֶּן יוֹחָאי האט געזען ווי מענטשן
אַרְבַּעַטֵן, און לערנען נישט - האט ער זיי

מֵעַנִיש געווען, איז ארויס א בת קול פאר
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי: 'לְהַחֲרִיב אֶת עוֹלָמִי

יְצַאֲתֶם' איר זענט ארויס פון הייל חרוב
מאכן מיין וועלט? 'חֲזֹרוּ לְמַעַרְתְּכֶם' גייט

צוריק אין הייל, מאכט נישט חרוב מיין
וועלט. לְזָה אָמַר: 'וְהָיוּ דָן אֶת כָּל הָאָדָם

לְכַף זְכוּת' דעריבער זאגט די מִשְׁנָה קוק
גוט אויף יעדן איינעם, שְׁצַרִיךְ לְדוֹן אֶת כָּל

אָדָם לְכַף זְכוּת מֵעַן מוֹז קוֹקֵן גוֹט, כִּי אִין
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲפִץ בְּחֲרָבֵן הָעוֹלָם וְיֻיִל

שֶׁהַקּוֹל יוֹצֵא מִמֶּנּוּ, שְׁמַחְבֵּר

הַשְּׁנַי כְּרוּבִים לְהִיּוֹת פְּנִים

בְּפְנִים, 'בְּמַעַר אִישׁ וְלוֹיֹזוֹת',

'בְּזִמְנֵי שִׂישְׁרָאֵל עוֹשִׂין רְצוֹנֵי שְׁלֵם

מְקוּם'.

וְאָזִי בְּשִׂיתָקֵן בְּחִינַת מַלְכוּת

שְׁלֹו, וְיֻבַל לְמַשָּׁל בְּכָל

מַה שִׁדְרָצָה, וְיֻבַל לְהַמִּית לְזָה

וְלַחַחֲיוֹת לְזָה, וְנִמְצָא עוֹלָם

חֲרַב. לְזָה אָמַר: 'וְהָיוּ דָן אֶת כָּל

הָאָדָם לְכַף זְכוּת', שְׁצַרִיךְ לְדוֹן

אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוּת, כִּי אִין

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲפִץ בְּחֲרָבֵן

וְיֻיִל א צדיק האט גאר

א שטארקע כח, וְיֻבַל

לְהַמִּית לְזָה וְלַחַחֲיוֹת

לְזָה און מֵעַן קען געבן

עוֹנָשִׁים פֶּאַר דִּי וואס

פִּירֵן זיך נישט ווי עס

דאַרף צו זיין, וְנִמְצָא

עוֹלָם חֲרַב און די וועלט קען חרוב ווערן.

אזוי ווי מיר געפונען (שבת לג): רַבִּי שְׁמַעוֹן

בֶּן יוֹחָאי האט געזען ווי מענטשן

אַרְבַּעַטֵן, און לערנען נישט - האט ער זיי

מֵעַנִיש געווען, איז ארויס א בת קול פאר

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי: 'לְהַחֲרִיב אֶת עוֹלָמִי

יְצַאֲתֶם' איר זענט ארויס פון הייל חרוב

מאכן מיין וועלט? 'חֲזֹרוּ לְמַעַרְתְּכֶם' גייט

צוריק אין הייל, מאכט נישט חרוב מיין

דַּעַר אֵיבַעַרְשֻׁטְעַר ווִיל נִישְׁט חֲרוּב מֵאֶכֶן די וועלט, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (ישעיה מה, יח): **כִּי 'לֹא לַתְּהוֹ בְּרָאָה' דִּי וועלט** איז נישט באשאפן געווארן עס זאל זיין

ווייל זיי האבן נישט כח אין די היינטיגע טעג - להמשיך הנגינה משרשה שבקדשה צו נעמען די נגינים פון די קדושה, שהוא בחינת מחין ודעת של מלכות דקדשה, כנ"ל זיי נוצן נישט זייער כח צו מקרב זיין אידישע קינדער צום אייבערשטן.

שפירן דעם אייבערשטן אָבֵל לעתיד אבער ווען משיח וועט קומען, שיתעלה מלכות דקדשה און דער אייבערשטער וועט געהייליגט ווערן, ויהיה **כִּל הָאָרֶץ**, דער אייבערשטער וועט קעניגן אויף די גאנצע וועלט - אזי תתעלה ותשלם הנגינה דעמאלט וועט דערהויבן ווערן און גאנץ ווערן די נגינים, בבחינת דעת דמלכות דקדשה אלע

אנשטאט זינגען נגינים פון אמונה, וועלן שפירן דעם אייבערשטן, שמשם נגינים אז דער אייבערשטער איז נמשכת הנגינה כנ"ל און מען וועט זינגען

הַעוֹלָם, כִּי "לֹא לַתְּהוֹ בְּרָאָה, לְשֵׁבֶת יִצְרָח":

וּבְשִׁבִיל זֶה מְרַגְלָא בְּפוּמָא דְאִינְשֵׁי עֵבְשׁוּ לומר, שהחזנים הם שומים, ואינם בני דעה, כי עבשו מלכות דקדשה בגלות, ועל-כן הנגינה שהיא נמשכת מאתר הנביאים מבחינת מחין ודעת דמלכות דקדשה, ועבשו שהמלכות בגלות, ועל-כן הנגינה נפגמת, ועל-כן החזנים הם בלא דעת, כי אין להם כח עבשו להמשיך הנגינה משרשה שבקדשה, שהוא בחינת מחין ודעת של מלכות דקדשה, כנ"ל.

אָבֵל לעתיד שיתעלה מלכות דקדשה, ויהיה "ה' לְמִלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ", אזי תתעלה ותשלם הנגינה בבחינת דעת דמלכות דקדשה, שמשם נמשכת הנגינה כנ"ל.

פוסט, 'לְשֵׁבֶת יִצְרָח' נאר עס זאל זיין באזעצט מיט מענטשן; דאס איז די שייכות פון די דריי זאכן אין די משנה.

חזנים - נאראנים
וּבְשִׁבִיל זֶה מְרַגְלָא בְּפוּמָא דְאִינְשֵׁי עֵבְשׁוּ לומר דעריבער הערט מען מענטשן זאגן - שהחזנים הם שומים די חזנים זענען נאראנים, ואינם בני דעה און האבן נישט קיין שכל; פארנואס זענען חזנים שומים? כי עבשו מלכות דקדשה בגלות ווייל יעצט ווען מיר זענען אין גלות איז די כבוד שמים פארשוועכט, ועל כן הנגינה שהיא נמשכת מאתר הנביאים מבחינת מחין ודעת דמלכות דקדשה, ועבשו שהמלכות בגלות, ועל כן הנגינה נפגמת

אנשטאט זינגען נגינים פון אמונה, וועלן שפירן דעם אייבערשטן, שמשם נגינים אז דער אייבערשטער איז נמשכת הנגינה כנ"ל און מען וועט זינגען

נָאֵר נִגְוֵי אֱמוּנָה. וְזֶהוּ אֲזוּי וְוִי עֵס שְׁטִיט (תהלים מז, ח): 'בִּי מִלֶּךָ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹקִים, וְוִיִּל אוּיף דִּי גֵאָנְצֶע וועלט איז דער אייבערשטער קעניג, 'זמרו משביל' זינגט מיט שכל. בִּי אוּי כְּשִׂיחָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ וְוִיִּל ווען משיח וועט קומען און דער אייבערשטער וועט קעניגן אויף די גאנצע וועלט, וְוִיִּתְעַלָּה מַלְכוּת דְּקַדְשָׁה און אלע וועלן שפירן דעם אייבערשטן, אוּי דעמאלט: 'זמרו משביל' וועט מען זינגען מיט שכל, הינו שחחונים המזמרים יהיו בְּדַעַת וּבְשִׂכָּל דִּי זינגערס, דִּי חֲזָנִים וועלן זינגען נגוני אמונה, ניגונים מיט שכל, עַל יְדֵי שִׂיחָה מַלְכוּת דְּקַדְשָׁה וְוִיִּל אַלְע וועלן שפירן דעם אייבערשטן, וּיְקַבְּלוּ הַנְּגִינָה מִשְׂרָשָׁה שְׂבַקְרָשָׁה אַלְע לִידְעַר וועלן זיין נאר צום אייבערשטן, שְׂבַקְרָשָׁה דַעַת וּמַחֲזִין שָׁל מַלְכוּת דְּקַדְשָׁה כִּנ"ל מען וועט פון גארנישט שמועסן, נָאֵר פּוֹנְעִם

רַבִּי, אוֹיב מֵעַן לְעֲרַנְט שְׁלֵא לְשִׁמָּה, מֵעַן לְעֲרַנְט צוּ בִּאקוּמֵן דַּעַם טִיטֵל רַבִּי - אִיז דָּאָס לְעֲרַנְעֵן נִישַׁט אֲזוּי חֲשׁוֹב, אָבְעַר אֲזוּ מֵעַן לְעֲרַנְט תּוֹרָה בִּינאַכַּט בִּאקוּמַט מֵעַן אַ חוּט שָׁל חֶסֶד און מֵעַן ווערט גֵּעֲרֵאטְעוועט פון די שְׂלֵעֲכָטֶע מַחֲשָׁבָה. לִיגַט דער רבי יֵעֲצַט צו, וְזֶהוּ דָאָס אִיז מְרוּמָז אִין פֶּסוּק: 'בִּי גְדוֹל' עֵס אִיז גְּרוֹיִס, 'מַעַל שָׁמַיִם' בִּיז אִיבְּעֶרֶן הַיָּמָל - 'חֶסֶדְךָ' דִּיִּן (תהלים קח, ה), חֶסֶד 'שָׁמַיִם' הוּא בְּחִינַת קוֹל, הַיָּמָל - שָׁמַיִם מִיִּנְט מֵעַן 'קוֹל', כְּמוֹ שְׂפָתוֹב אֲזוּי וְוִי עֵס שְׁטִיט אִין פֶּסוּק (דברים ד, לו): 'מִשָּׁמַיִם הַשְּׁמַעֵת קוֹלְךָ' פון הַיָּמָל הָאָב אִיף אִיף גַּעֲלֵאזַט הָעֶרֶן מִיִּין קוֹל, בִּי עַל יְדֵי חֶסֶד, הִינּוּ בְּחִינַת חוּט שָׁל חֶסֶד, הַנִּמְשָׁךְ עַל יְדֵי שְׁלוּמֵד תּוֹרָה בְּלִילָה, וְוִיִּל דוּרְךָ דַּעַם חוּט פון חֶסֶד וְוֵאָס עַר הָאָט בִּאקוּמֵן פון לְעֲרַנְעֵן תּוֹרָה בִּינאַכַּט - עַל יְדֵי זֶה נִתְתַּקֵּן הַקּוֹל כִּנ"ל דוּרְכְּדַעַם ווערט פֵּאָרְרֵאכְטֵן דִּי קוֹל, וְזֶהוּ און דָּאָס אִיז מְרוּמָז אִין פֶּסוּק: 'בִּי גְדוֹל מַעַל שָׁמַיִם חֶסֶדְךָ, כִּנ"ל.

וְזֶהוּ (תהלים מז): "בִּי מִלֶּךָ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים, זְמָרוּ מִשְׂבִּיל", בִּי אוּי כְּשִׂיחָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, וְוִיִּתְעַלָּה מַלְכוּת דְּקַדְשָׁה, אוּי: "זְמָרוּ מִשְׂבִּיל", הִינּוּ שְׂחַחֲוֹנִים הַמְּזַמְרִים וְהִיוּ בְּדַעַת וּבְשִׂכָּל, עַל-יְדֵי שִׂיחָה מַלְכוּת דְּקַדְשָׁה, וּיְקַבְּלוּ הַנְּגִינָה מִשְׂרָשָׁה שְׂבַקְרָשָׁה, שְׂחַוָּא בְּחִינַת דַּעַת וּמַחֲזִין שָׁל מַלְכוּת דְּקַדְשָׁה כִּנ"ל:

שְׂרָךְ לַעִיל. וְזֶהוּ: "בִּי גְדוֹל מַעַל שָׁמַיִם חֶסֶדְךָ" (תהלים קח), "שָׁמַיִם" הוּא בְּחִינַת קוֹל, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "מִשָּׁמַיִם הַשְּׁמַעֵת קוֹלְךָ", בִּי עַל-יְדֵי חֶסֶד, הִינּוּ בְּחִינַת חוּט שָׁל חֶסֶד, הַנִּמְשָׁךְ עַל-יְדֵי שְׁלוּמֵד תּוֹרָה בְּלִילָה, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְתַּקֵּן הַקּוֹל כִּנ"ל, וְזֶהוּ: "בִּי גְדוֹל מַעַל שָׁמַיִם חֶסֶדְךָ" כִּנ"ל:

דוּרְכְּדַעַם ווערט פֵּאָרְרֵאכְטֵן דִּי קוֹל, וְזֶהוּ און דָּאָס אִיז מְרוּמָז אִין פֶּסוּק: 'בִּי גְדוֹל מַעַל שָׁמַיִם חֶסֶדְךָ, כִּנ"ל.

אִיבְּעֶרֶשְׁטֵן. בִּאקוּמֵן דַּעַם טִיטֵל רַבִּי שְׂרָךְ לַעִיל. אוֹיבֵן אִין דִּי תּוֹרָה זָאָגַט דער

נִישֵׁט עַרְלִיכֶע זִינגערס

הַשְׁתֵּי צַפְרִים דַּקְדָּשָׁה דִּי צװײ פֿייגלעך די קליינע שׂעפֿעלעך, הִינּוּ שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ פֿון דִּי קדוּשָׁה, שְׁמִשָּׁם הַנְּבוּאָה עָלָיו הַשְּׁלוֹם, הִיָּה יְכוּל לְתַקַּן וְלַהֲעֵלוֹת גַּם נַמְשְׁכַת וְוַאס הָאבֶן א שׂיכּוֹת מִיט נְבוּאָה - הֵם בְּנֵי מַלְכוּת דַּקְדָּשָׁה זײ בּוֹיַעַן אויף דִּי מַלְכוּת דַּקְדָּשָׁה, וְעַל בֶּן הַעֲמֻדָת מֶלֶךְ הָיָה עַל פִּי נְבוּאָה דַּעֲרִיבֶעֶר הָאֵט מֵעַן אויפֿגענוּמַעַן א קעניג נֶאֱר דוּרְךָ א נְבִיא, כָּכֵל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד אַזּוֹי וּוִי דִּי מַלְכוּת בֵּית דָּוִד, שְׁהָיָה עַל פִּי נְבוּאָה וְוַאס אִיז גַּעקוּמַעַן דוּרְךָ א נְבִיא, וְהַנְּבוּאָה נַמְשְׁכַת מִן הַכְּרוּבִים אֲנִן דִּי כַח הַנְּבִיא קוּמַט פֿון דִּי כְּרוּבִים אִינן בֵּית הַמֶּקְדָּשׁ, שְׁהֵם בְּחִינַת שְׁתֵּי צַפְרִים הַנִּלְוֵאִים וְוַאס זײ זַענען דִּי זַעלְבֶּע זאַך פֿון דִּי צװײ פֿייגלעך שְׁהֵם בְּנֵי מַלְכוּת דַּקְדָּשָׁה כַּנִּלְוֵאִים.

הַשְׁתֵּי צַפְרִים דַּקְדָּשָׁה, שְׁמִשָּׁם הַנְּבוּאָה

נַמְשְׁכַת, הֵם בְּנֵי מַלְכוּת דַּקְדָּשָׁה, וְעַל-בֶּן הַעֲמֻדָת מֶלֶךְ הָיָה עַל-פִּי נְבוּאָה, כָּכֵל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד, שְׁהָיָה עַל-פִּי נְבוּאָה, וְהַנְּבוּאָה נַמְשְׁכַת מִן הַכְּרוּבִים, שְׁהֵם בְּחִינַת שְׁתֵּי צַפְרִים הַנִּלְוֵאִים, שְׁהֵם בְּנֵי מַלְכוּת דַּקְדָּשָׁה כַּנִּלְוֵאִים:

"מֵאַחַר עֲלוֹת הַבֵּיאוֹ", הִינּוּ מֵאַחַר הַמִּינִיקוֹת,

כִּי הֵם יִנְקִין לְנְבִיאִים וְכוּ' כַּנִּלְוֵאִים. וְזֵהוּ "מֵאַחַר עֲלוֹת", הִינּוּ שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, הִיָּה יְכוּל לְתַקַּן וְלַהֲעֵלוֹת גַּם הַנְּגִינָה שְׂאִינוּ מֵאֲדָם כְּשֶׁר, לַהֲעֵלוֹתָהּ אֶל הַקְּדוּשָׁה, וְזֵהוּ: "מֵאַחַר

דִּי פֶסוּק צו זאַגן 'מֵאַחַר עֲלוֹת' פֿון אונטער די קליינע שׂעפֿעלעך, הִינּוּ שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ הַנְּגִינָה שְׂאִינוּ מֵאֲדָם כְּשֶׁר דוּד הַמֶּלֶךְ הָאֵט גַּעקענט פֿאַררעכטן אַפִּילוּ דִּי סֵאָרְט נִיגוּנִים פֿון נִישֵׁט עַרְלִיכֶע זִינגערס, לַהֲעֵלוֹתָהּ אֶל הַקְּדוּשָׁה דוּד הַמֶּלֶךְ הָאֵט גַּעהאַט דִּי כַח צו קענען יעדן אִינעם צוריק ברענגען צום אִיבֶּעֶרשְׁטן. וְזֵהוּ דָאס מֵינַט דַּעַר פֶּסוּק צו זאַגן: 'מֵאַחַר עֲלוֹת הַבֵּיאוֹ' פֿון אונטער דִּי קליינע שׂעפֿעלעך, הִינּוּ גַם הַנְּגִינָה שְׂהִיא מֵאַחֲרֵי הַקְּדוּשָׁה אויף דִּי נִיגוּנִים וְוַאס אִיז דִּי אַנדֶערע זײט פֿון קדוּשָׁה, בְּבִחִינַת 'מֵאַחַר עֲלוֹת, מֵאַחַר הַמִּינִיקוֹת, כִּי הַנְּגִינָה דַּקְדָּשָׁה הוּא

עֲלוֹת הַבֵּיאוֹ", הִינּוּ גַם הַנְּגִינָה שְׂהִיא מֵאַחֲרֵי הַקְּדוּשָׁה, בְּבִחִינַת "מֵאַחַר עֲלוֹת", מֵאַחַר הַמִּינִיקוֹת, כִּי הַנְּגִינָה דַּקְדָּשָׁה הוּא מֵאַחַר דְּנְבִיאִים יִנְקִין, וְהַנְּגִינָה שְׂאִינוּ בְּקְדוּשָׁה הִיא בְּחִינַת "מֵאַחַר עֲלוֹת", מֵאַחֲרֵי הַקְּדוּשָׁה, וְדוּד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, הִיָּה יְכוּל לְתַקַּן נְגִינָה זוּ גַם-כֵּן, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְעַלָּה מַלְכוּת דַּקְדָּשָׁה כַּנִּלְוֵאִים, וְזֵהוּ: "מֵאַחַר עֲלוֹת הַבֵּיאוֹ לְרַעוֹת בְּעֵקֶב" וְכוּ', כִּי עַל-יְדֵי-זֶה זָכָה לְמַלְכוּת כַּנִּלְוֵאִים:

מאתר דנביאים ונכון, והננינה שאינו בקדשה
 היא בחינת 'מאחר עלות', מאחורי הקדשה,
 ודוד המלך עליו השלום, היה יכול לתקן
 ננינה זו גם בן דוד המלך האט געהאט די
 כח, ער האט געקענט פאררעכטן אפילו
 די וואס זענען נישט ביי די קדושה, ועל
 ידי זה נתעלה מלכות דקדשה בנ"ל ער האט

זיך אזוי אראפגעלאזט צו אידישע
 קינדער, זיי אלע געברענגט צום
 אייבערשטן. וזהו: 'מאחר עלות הביאו
 לרעות ביעקב' וכו', פי על-ידי זה זכה
 למלכות בנ"ל און אזוי האט ער זוכה
 געווען צו אויפבויען מלכות שמים, אז
 אלע זאלן שפירן דעם אייבערשטן.

דער הייליגער רבי לערנט אונז אין די תורה דאס שעדליכקייט פון הערן
 ניגונים פון נישט ערליכע זינגערס און דאס גרויסקייט פון הערן
 ניגונים פון ערליכע זינגערס, און אויך דאס גרויסקייט פון לערנען תורה
 שפעל פה ביינאכט, אז דאס איז אלעס מתקן; דאס ברענגט דעם מענטש
 זאל ווערן זייער נאנט צום אייבערשטן.

זֶה הַשְּׁעָר לְהַ צְדִיקִים יְבוֹאוּ בוֹ

סֵפֶר

לְקוּטֵי-תַפְלוֹת

לְנוֹרָא תְהִלּוֹת, כְּלוּלִים מִכָּל טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל תַּפְלוֹת, תַּחֲנוּנֹת וּבִקְשׁוֹת, וְרִצּוּיִים וּפְיֻסִים וּדְוִיִּים וְהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוּל לְנַפְשׁוֹ, שְׂיַעְזוּר הָאָדָם אֶת עֲצָמוֹ לְזִכֹּר אֶת אַחֲרִיתוֹ. וְכִסּוּפִין וְגַעְגּוּעִים גְּדוּלִים וְעֲצוּמִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהַשְׁתַּקְקוֹת נִמְרָץ לְעַבּוֹדָתוֹ וּלְתוֹרָתוֹ יִתְבָּרַךְ, כָּל תַּפְּלָה, כָּל תַּחֲנֻנָּה, כָּל בִּקְשָׁה הַמִּכְרַח לְכָל אִישׁ וְאִישׁ, אֲשֶׁר יוֹדֵעַ אֶת נִגְעֵי לְבָבוֹ וּמְכַאֲבֵיו, הַכֹּל כְּאֲשֶׁר לְכָל יִמְצָא בְּתוֹךְ תַּפְלוֹת וּבִקְשׁוֹת הַלְלוּ; אֲשֶׁרֵי שְׂיֵאָחוּז בָּהֶם! לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיהָ, קְשָׁרֵם עַל לִוַּח לִבְךָ, לְמַעַן תַּחֲכֶם בְּאַחֲרִיתָךְ:

מִיִּסְדִּים עַל אֲדָנִי פִּזְ הַמְאֲמָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן". יִסְדֵם אֶחָד הַמֵּיחָד שֶׁבְּתַלְמֵי־יָדָיו, אֲשֶׁר יֵצֵק מִים עַל יָדָיו, הָרַב הַגָּאוֹן הַחֲסִיד הַמְּפָרָסֵם, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵנוּ, מְאֹד עֵינֵינוּ, אֲשֶׁר נִשָּׂא אוֹתָנוּ כְּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאוּמָן אֶת הַיּוֹנֵק, מוֹרְנוּ הָרַב רַבֵּי נִתָּן זִכֹּר צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבִרְכָה, עַל-פִּי פְקֻדָתוֹ שֶׁל רַבְּנֵנוּ הַגְּדוֹל, בְּעַל הַמַּחְבֵּר הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", זִכֹּר צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבִרְכָה. כְּמִבְּאֵר בְּהַקְדָּמָה, לֶךְ נָא רְאֵה שָׁמָּה:

יְצִאוּ בְּרֵאשׁוֹנָה לְאוֹר עַל-יְדֵי מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵנוּ, הָרַב רַבֵּי נִתָּן זִכֹּר צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבִרְכָה בְּעֲצָמוֹ בְּשֵׁנַת תַּקַּפ"ב לְפָרֵט קָטָן, וְכַתֵּב בְּעֲצָמוֹ לְפָרֵט "תַּחַת אֶהְבְּתִי יִשְׁטַנּוּנִי וְאֵנִי תַפְּלָה".

אֵיבֶעֱרָגְעָר בְּעַמּוֹ אוֹיֵף

אִיִּדִישׁ

א הארצרייסנדע תפלה אויף אידיש
געבויעט אויף די תורה

איבערגעארבעט פונעם
הייליגן ספר לקוטי תפילות

יחי רצון מלפניך ה' אלוקי עם זאל זיין דער ווילן פון דיר
הייליגער באשעפער, זאלסט מיר העלפן איד זאל
שטענדיג זינגען ערליכע ניגונים פאר דיר, און מיינע ניגונים
זאלן זיין נאר דיה צו לויבן און צו דאנקען. איד זאל הערן
ניגונים נאר פון ערליכע זינגערס, וואס העלפט פאר עבודת
השם ותורה, און איד זאל חס שלום נישט הערן ניגונים פון
נישט ערליכע זינגערס, וואס נעמען זייערע ניגונים פון די
פייגלעך פון די קליפות, וואס שטערט דיה צו דינען.

אנא השם, העלף מיד באשעפער איד זאל זוכה זיין צו לערנען
תורה לשמה, ווען איד לערן זאל איד נאר טראכטן פון
דיר, און מיט די פונדע פון לשמה זאל איד לערנען תורה. מיט
דיין גרויס רחמנות היט מיד פונעם סמ"ך מ"ב, דער שלאנג –
וואס וויל מיד אויסרייסן און איינשלינגען. ער וויל מיד מאכן
לערנען תורה מיט די נישט גוטע פונדע, איד זאל לערנען תורה
צו באקומען כבוד, מען זאל מיד רופן מיט טיטלען פון כבוד;
אנא השם האב רחמנות אויף מיר, ראטעווע מיד פון די סארט
מחשבות.

רבונו של עולם העלה מיר איה זאל קענען אויפבלייבן
 ביינאכט לערנען משניות און גמרא, די הייליגע
 תורה שבעל פה, און מיט דעם באקומען די חוט של חסד, זיך
 באשיצן און ווערן אפגעחיטן פון אלע שלעכטע ניגונים און
 פון אלע קולות וואס שעדיגן. העלה מיר איה זאל לערנען די
 הייליגע תורה, און אפילו איה פארשטיי נישט דאס לערנען –
 זאל איה ווייטער לערנען גאנץ ש"ס, אלע זעכציג מסכתות
 און ניצול ווערן פון אלעם שלעכטם.

הייליגער באשעפער, "ותמלך אתה ה' אלקינו מחרה לברך
 על כל מעשיך", ברענג שוין די גאולה, שיק שוין
 משיח צדקינו וואס וועט אנטפלעקן פאר אלעמען אז דו ביסט
 קעניג, און אלע וועלן זינגען צו דיר, אלע וועלן רעדן נאר פון
 דיר, אלע וועלן אנערקענען אז דו ביסט קעניג אויף די גאנצע
 וועלט, אזוי ווי עם שטייט אין פסוק (תהלים מז, ז-ח): "זמרו אלהים
 זמרו זמרו למלכנו זמרו, כי מלך כל הארץ אלהים זמרו
 מושביל", ווען אלע וועלן נאר זינגען צו דיר, אלע וועלן נאר
 רעדן פון דיר, וועלן אלע ניגונים זיין נאר פון אמונה, און בוי
 אונז שוין אויף דעם בית המקדש, און ברענג צוריק די פהנים
 זאלן טון די עבודה, און די לויים זאלן זינגען און שפילו, במחרה
 בימינו אמן.

מהדורת דעפרים

נתנדב על ידי

חיים ישעי' דעפרים הי"ו

וזוגתו חניקא חי' באבא תחי'

ובנם יחזקאל שרגא

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות
לכם לטובה ויתברכו מפי עליון בבני חיי
ומזוני רוויחא ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם

